

називають біологічним дивом природи[1, с.101].

У 2008 р. у всіх категоріях господарств Вінниччини було вироблено і реалізовано на забій у живій вазі 111, 4 тис. т м'яса, що становить лише 4 % обсягів виробництва по Україні [4, с.614]. Основними виробниками свинини залишаються господарства населення. На цей час згідно інформаційної статистики Вінниччини виробництво свинини в господарствах населення складає – 73,6%, у сільськогосподарських підприємствах лише 26,4 %. Не дивлячись на великий відсоток по вазі в приватному секторі, загальне валове виробництво свинини значно знизилася порівняно до рівня 1995 р. У 2008 р. усіма категоріями господарств було вироблено 22,7 тис.т свинини, що складає лише 44,2 % рівня 1995 р. (рис.1) [4, с.204].

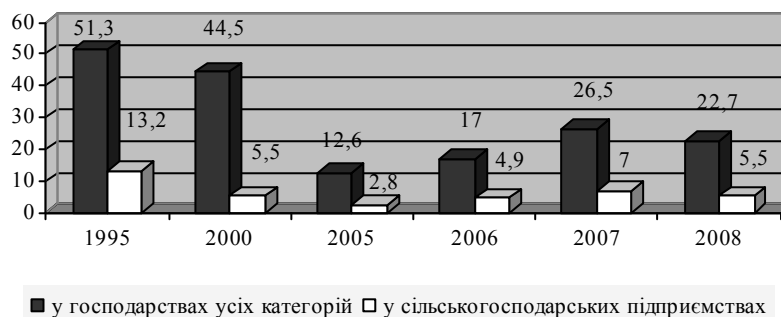

Рис.1.Виробництво продукції свинарства за категоріями господарств по Вінницькій області, тис.т. (у забійній вазі)

Зменшення виробництва свинини зумовлено стрімким зменшенням поголів'я. Загалом поголів'я свиней у Вінницькій області зменшилося з 912,5 тис. гол у 1995р. до 394,5 тис. гол. у 2008 р.[4, с.200].

Вирощування свиней у сільськогосподарських підприємствах супроводжується низькою продуктивністю тварин, високими затратами матеріально-грошових коштів, низькою окупністю ресурсів у галузі [4, с.176]. Занепад свинарства обумовлений збитковістю виробництва свинини у сільськогосподарських підприємствах через недосконалість діючих економічних умов виробництва і реалізації продукції [3, с.47].

Досвід вітчизняних господарств та наукові напрацювання вчених свідчать, що проблему відродження свинарства і швидкого нарощування поголів'я можливо здійснити на основі малозатратних технологій отримання свиней. Тварин утримують в так званих будівлях на дугоподібних опорах (ангарах), що є альтернативою традиційним капітальним виробничим приміщенням. Досвід країн з розвинутою ринковою економікою показує, що вико-ристання ангарів дозволяє суттєво знизити витрати по обслуговуванню тварин, пов'язані з прибиранням гною та кормороздачею, а безперегонний метод утримання забезпечує безстресове вирощування молодняка [2, с.127].

Для відродження свинарства в Україні необхідно розробити на державному рівні систему заходів і впровадити їх у виробництво по збільшенню виробництва повноцінних кормів до забезпечення повної потреби галузі; відродити комбікормову промисловість; забезпечити під-вищення загального рівня годівлі свиней на вирощуванні і відгодівлі, результативно сприяти відбудові і реконструкції з впровадженням новітніх інтенсивних технологій виробництва; вдосконалити, розробити та ввести в дію такі правила і економічні умови, які б гарантували ефективне вироб-ництво продукції в галузі; забезпечити дієве державне регулювання цін і ціноутворення на продукцію [3, с.47].

Висновки. За останні роки виробництво продукції свинарства, як у Вінницькій області, так і в Україні в цілому значно скоротилося. Відродження галузі є об'єктивною необхідністю. Потрібно перевести її на інтенсивну сучасну технологію з поглибленням інтеграційних відносин, щоб одержу-вати конкурентоспроможну продукцію. Розвиток галузі передбачає виваженої державної аграрної політики.

Сподіваємося, що у вирішенні найважливіших питань розвитку високопродуктивної галузі, головні перепони буде ліквідовано і свинарство в недалекому майбутньому займе належне місце в українських господарствах.

Література

1. Горьовий В.П., Срібнюк М.С.Ринкові тенденції аграрного виробництва в Україні// Економіка АПК. - 2008. - №11.- С.101-106.
2. Іванюта В.Ф.,Стан і проблеми виробництва продукції свинарства в Україні// Економіка АПК, 2008, № 10, с. 25-27.
3. Лохоня О.І.,Стан галузі свинарства й визначення напрямів підвищення ефективності свинини в Україні//Ексклюзив агро, 2008, № 4,- с.43-47.
4. Статистичний щорічник Вінниччини за 2008 р. Головне управління статистики у Вінницькій області. - Вінниця. - 2008. - 653 с.

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

В даній статті проведено теоретичне дослідження значення та змісту фінансових показників підприємства. Запропоновано активно використовувати показники фінансової стійкості при управлінні підприємством в умовах кризи.

Постановка проблеми. Фінансовий аспект діяльності будь-якого суб'єкта господарювання являється одним з головних критеріїв оцінки його конкурентного статусу. Використовуючи дані оцінки фінансового стану підприємства робляться остаточні висновки щодо інвестиційної привабливості того або іншого виду діяльності, а також визначається чи є підприємство кредитоспроможним.

Мета статті. Вибір теми даної роботи обумовлений тим, що в сьогоdnішніх нестабільних ринкових умовах запорукою виживання та основою стабільного становища підприємства служить його фінансова стійкість. Стійке фінансове становище є необхідною умовою ефективної діяльності підприємства, тому що від забезпеченості та оптимальності використання фінансових ресурсів залежить своєчасність та повнота погашення його зобов'язань постачальникам, банкам і т.д.

Дослідження фінансової стабільності підприємства дозволяє не тільки правильно оцінити ефективність використання економічного потенціалу, але і розробити стратегію та тактику подальшого розвитку. Результати аналізу фінансового стану суб'єкта господарювання допомагають зацікавленим юридичним та фізичним особам приймати виважені управлінські рішення, враховувати потенційні можливості та резерви оптимізації активів, росту власного капіталу, підвищення ефективності використання економічного потенціалу підприємства на майбутнє.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Як зазначає Цал-Цалко Ю.С. [1], завдання по оцінці та аналізу фінансового стану, а також по подальшій розробці заходів щодо підвищення фінансової стійкості ставляться перед фінансовими службами підприємства.

На сьогодні розробкою методик оцінки та аналізу фінансового стану підприємства займається безліч вчених, наприклад, Цал-Цалко Ю.С., Тарасенко Н.Б., а також Шеремет А.Д., Сайфулін Р.С., Савицька Г.С., та інші [1, 2, 3, 4, 5, 6]. Відмінності між думками економістів полягають у застосуванні різних способів, критеріїв, підходів і в умовах проведення аналізу.

Існуючі методики призначені для управління фінансовим станом і оцінки рівня фінансової стійкості підприємства за динамічних умов ринкової економіки. Фінансова стійкість тісно зв'язана з ступенем залежності підприємства від кредиторів та інвесторів, а також загалом із структурою балансу. А.Д. Шеремет [3], В.О. Мец [7] та А.М. Бандурка [8] наголошують, що крім партнерів, інвесторів та акціонерів, фінансовим станом підприємства цікавляться і податкові органи (зі сторони наявності у підприємства можливостей повністю і, головне, вчасно сплачувати необхідні податки та збори). Також фінансовий стан підприємства є найголовнішим критерієм для банків при прийнятті рішення про те, чи доцільно видати кредит саме цьому підприємству, а також про визначення розмірів відсотків і терміну, на який видається кредит.

Економічні перспективи підприємства, надійність ділових відносин з партнерами залежать від поліпшення показників фінансового стану підприємства.

Виклад основного матеріалу. У загальному фінансовий стан суб'єкта господарювання може бути обумовлений мірою дотримання фінансового плану і ступенем поповнення власних коштів підприємства за рахунок прибутків та інших джерел, в тому випадку, якщо вони передбачені у плані, та швидкістю обороту виробничих фондів (особливо оборотних коштів). Отже, організоване на належному рівні фінансове планування, яке базується на оцінці та аналізі фінансової діяльності підприємства, служить запорукою стабільного фінансового стану.

Фінансовий стан суб'єкта господарювання – це найважливіша характеристика економічної діяльності підприємства. Саме він показує рівень конкурентоспроможності підприємства, його потенціальні можливості у діловій співпраці. Також він визначає ступінь гарантованості фінансових інтересів самого підприємства, його партнерів по економічних і інших відносинах.

Стабільно стійкий фінансовий стан може формуватись лише в процесі всієї виробничо-господарської та збутової діяльності підприємства. Визначивши фінансовий стан на певну дату, можна відповісти на питання: наскільки грамотно підприємство вело управління своїми фінансовими ресурсами протягом звітного періоду. Але слід звернути увагу на те, що партнерів по бізнесу і власників акцій компанії буде цікавити не сам процес, а лише результати, тобто показники і загальна оцінка фінансового стану, які можна проаналізувати на базі даних публічної фінансової звітності.

Фінансовий стан підприємства постійно змінюється під впливом як внутрішніх, так і зовнішніх чинників, тому ні керівників самого підприємства, ні інших учасників ринкових відносин не можуть задовольнити дискретні дані звітів про фінансовий стан підприємства. Край необхідно володіти і якісною характеристикою фінансового стану, тобто знати наскільки воно стійке в часі і які попереджуючі заходи необхідно вживати для збереження нормального стану або для виходу з передкризового (кризового) стану.

На думку Шеремета А.Д. [3] та Бандурки А.М. [8], для вирішення оперативних та стратегічних задач, пов'язаних з розвитком підприємства, керівництву необхідно мати відповідні інструменти для оцінки, аналізу і прогнозування можливих змін фінансової стійкості.

Такі вчені-економісти як Цал-Цалко Ю.С. [1] та Покропивний С.Ф. [9], визначають фінансову стійкість як стан активів підприємства, що забезпечує йому постійну платоспроможність.

Охарактеризувати фінансову стійкість підприємства можна відповівши на ряд запитань:

- Чи достатньо у підприємства фінансових та інших ресурсів, щоб забезпечити безперервність основних видів діяльності?
- На скільки воно фінансово незалежне від зовнішніх джерел фінансування?
- Чи володіє здатністю маневрувати власними коштами?
- Чи забезпечуються матеріальні оборотні засоби власними джерелами покриття?

Деякі вчені-економісти характеризують фінансову стійкість більш коротко, визначаючи її так – стан рахунків підприємства, який гарантує постійну його платоспроможність [2].

Фінансова стійкість підприємства передбачає те, що фінансові та інші ресурси, що були вкладені у основну діяльність, тобто виробництво та реалізацію готової продукції, мають окупитись в процесі господарської діяльності, тобто за рахунок грошових надходжень, а одержуваний прибуток забезпечувати незалежність підприємства від залучених зовнішніх джерел формування активів (майна) і самофінансування.

І все ж таки, серед розмаїття існуючих підходів, на даний час не існує загально визнаної методики щодо визначення типу фінансової стійкості суб'єкта господарювання. Існуючі методики визначення типу фінансової стійкості можна поділити на такі групи: 1) оцінка фінансової стійкості підприємства, яка базується на співвідношенні власного та залученого капіталу; 2) оцінка фінансової стійкості на основі співвідношення фінансових та не фінансових активів; 3) фінансової стійкості на основі визначення запасу фінансової стійкості та оцінки операційного леввериджу; 4) оцінка та аналіз фінансової стійкості шляхом оцінки взаємозв'язку між активами та пасивами.

Висновки. Отже, фінансова стійкість є найважливішою характеристикою фінансово-господарської та економічної діяльності підприємства в динамічних умовах ринкової економіки. Якщо підприємство є достатньо фінансово стійким, то воно має значні переваги перед підприємствами-конкурентами того ж профілю у залученні інвестицій, в можливості отримання кредитів як у фінансово-кредитних установ, так і у постачальників, у виборі самих постачальників і у підборі найбільш кваліфікованих кадрів. Таке підприємство також не вступає у конфлікт з державою і суспільством загалом, оскільки своєчасно сплачує податки та збори до державного та місцевих бюджетів, а також внески до соціальних фондів та заробітну плату робітникам та службовцям, акціонерам дивіденди, а банкам може гарантувати повернення кредитів у повному обсязі і своєчасну сплату відсотків по ним.

Із підвищенням фінансової стійкості підприємства воно стає більш незалежним від несподіваних змін ринкової кон'юнктури і, таким чином, у нього менший ризик опинитися на краю банкрутства.

Отже, фінансова стійкість підприємства є невід'ємною характеристикою фінансового-економічного стану підприємства, а розробка заходів щодо підвищення ефективності управління фінансовою стійкістю підприємства є однією з найважливіших складових його успішної діяльності.

Література

1. Цал-Цалко Ю.С. Фінансовий аналіз. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 566 с.
2. Тарасенко Н.В. Економічний аналіз. – Львів: Новий світ, 2007. – 344 с.
3. Шеремет А.Д. Комплексный анализ хозяйственной деятельности. – М.: ИНФРА-М, 2008, 416с.
4. Шеремет А.Д., Сайфулин Р.С. Финансы предприятий. - М.: ИНФРА-М, 2003 – 574с
5. Савицкая Г.В. Анализ хозяйственной деятельности предприятия, Учебник 4-е изд.; М.: Инфра-М; 2007 г.-512с.
6. Баканов М.И., Шеремет А.Д. Теория экономического анализа. Учебник.-4-е изд., доп. й перераб. - М.: Финансы и статистика, 1999-416с.
7. Мец В.О. Економічний аналіз фінансових результатів та фінансового стану підприємства: Навчальний посібник для студ. економічних спец. вищих навчальних закладів. – К.: Вища школа, 2003..
8. Бандурка А.М., Червяков І.М., Посилкіна О.В. Фінансово-економічний аналіз підприємства. – Харків, 1999р.
9. Покропивний С.Ф., Грещак М.Г., Колот В.М. Економіка підприємства. – К.: КНЕУ; 2007 – 528с.

ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Борейко А.Д.
Науковий керівник: Козловський С.В., к.е.н., доцент

В даній статті проведено теоретичне дослідження поняття інноваційної стратегії підприємства. Досліджено етапи розробки інноваційної стратегії. Визначено позитивні і негативні сторони впровадження інновацій.

Постановка проблеми. Динаміка розвитку сучасного суспільства визначається ефективністю інноваційних процесів, що відбуваються в різних сферах життя. Розширення і розвиток інноваційної діяльності стає одним з найважливіших системних чинників підвищення рівня конкурентноздатності та національної